Diſtantiæ autem Periheliæ æſtimantur in ejuſmodi partibus, quales mediæ diſtantiæ terræ a ſole habet centies millenas.

II. Epiſtola à *Joh. Jacobo Hubero* M. D. ad *Cromwell Mortimerum* R. S. Secret. de *Cadavere aperto*, in quo non extitit *Veſica fellea*; et de *Sterno gibboſo*.

Read April 6 1749.

NON ſine aliquo literario munuſculo ad te celeberr. *Mortimere*, adire fas eſt, virum humaniſſimum quidem, ſed eundem etiam talium rerum avidiſſimum, quibus aliqua pars illius cognitionis contineatur, in qua augenda et publicanda illuſtriſſima Societas, cujus tibi acta commiſſa ſunt, elaborare ſolet. Supereſt, ut hic aliquid invenias ab illo inſtituto non abhorrens. Volui certe aliquem tibi guſtum quaſi dare, quid, præter ſcopum primarium, fabricam corporis humani docendam Medicinæ, Chirurgiæ præſertim ſtudioſos, ſpectare in quotidianis cadaverum humanorum ſectionibus, in *Theatro Collegii* apud nos *Carolini* inſtitutis, conſueverim, et cujus generis obſervationes expectari porro, ut in rebus humanis, a me poſſint.

Obſervationes autem e pluribus duas hic ſpeciminis et guſtus cauſa breviter deſcribam, unam quæ vitiatam, eoque ipſo ſingularem ſiſtit partis corporis humani ſtructuram, ſimulque uſum arti ſalutari præſtare nonnullium videtur; alteram, quæ œconomiæ corporis noſtri ſingularem præbet mechaniſmum, quo etiam phyſiologorum diſcrepantes de bile cyſtica ſententiæ

tentiæ conciliari forte poterunt. Hepar hæc exhibet, vesiculæ felleæ penitus expers.

FEMINÆ cadaver erat, sexaginta circiter annorum, demonstrationibus anatomicis inserviturum, proximo anno in auditorium *Carolinum* inter plura aliis allatum, in quo reperi magnum valde hepar, et præter morem crassum; sed lobum ejus dextrum parte concava omni carentem. Nullum nec sulci nec excavationis pro recipienda vesicula fellea offerebatur vestigium, sed universus lobus ille erat ab utraque parte, tam quæ intestina attingit, quam ab altera, quæ diaphragmati se accommodat, lævis, æqualis, atque in primis tumidus, utrimque convexus atque eminens, et quasi rotundus. Uti in hoc lobo, ita et in omni alia hepatis parte vesiculam felleam frustra quæsivi: nec quidquam vicinæ partes referebant cum vesicula comparandum, aut condi bilis secundarii vices defungens; contra pro more partes reliquas omnes vidi formatas. Iste vero vesiculæ defectus ductus hepatici amplitudine, præter omnem consuetudinem magna, resarciri videbatur, quæ digitum minimum admittebat. Ille quamvis justo, et suo loco constitutus, ordinariaque via incedens, in eo tamen erat structuræ singularis, quod tunica crassitie sua arteriarum tunicis fere esset æqualis: non illa tamen alba, sed tota quanta subiutea, intus villosa, ex punctulis seu exilibus maculis, totidem, puto, folliculos simplices referentibus, non paucis notata. Ab hepate adusque duodenum eandem servabat ductus ille diametrum, sicque cum vena portarum fere confundebatur: ubi vero duodeni tunicas attigerat, easque subierat, seposuit mox nimiam illam amplitudinem, et consuetæ papillæ, in duodeni cavo eminentis ministerio iam

quæsivit

quæſivit, et per omnem mulieris vitam, puto, habuit exonerationem. Pori in hepate biliarii, ſeu rami ductus illius magni conſpiciebantur plures, ab utroque lobo confluentes, arteriarum in morem ampli valde, et ad ultimam fere hepatis peripheriam facile proſequendi, extus lutei omnes intus bile infarcti. Amaram ſat continebant bilem, nec copia paucam ductus omnes, et præſertim magnus ille, extra hepar formatus. Illam ductus amplitudinem condi ſeu veſiculæ felleæ loco fuiſſe, arbitror, et illius uſus, uti in eo in immenſum diſtento bilis, in hepate ſecreta, nec omnis ſtatim excernenda immorari commode poſſet, et ibidem mora ſua reddi acrior; atque tunc demum, quando verum digeſtionis tempus ingruebat, evacuari copia et acrimonia præſtantior. Præſtare ut potuerit hæc ductuum amplitudo condi officium, adjuvabant porro folliculi ſimplices, per omnem ductus magni tunicam intus diſperſi, blandum pro natura ſua effundentes humorem, quo univerſus ductus ab acrimonia remanentis bilis defenderetur, ſicque ibidem ad juſtum majoris evacuationis tempus ſervari ſuperflua commode poſſet. Similem itaque ſtructuram referebant ductus illi ampliores, qualis veſiculæ felleæ ordinario eſſe ſolet.

Hoc exemplum, rariſſimum quamvis de novo me declinat ab eorum phyſiologorum ſententia, qua vel veſiculæ tribuitur ſtructura propria, ad ſecernendam bilem ſuam apta, vel ductus aſſumuntur cyſt-hepatici vel hepatico-cyſtici, et ita ſimplicis condi officium denuo adſcribo veſiculæ felleæ, quod in diſſertatione mea inaugurali jam monui.

Ob argumenti affinitatem hoc inſuper hic addam; vidiſſe me Argentorati ante hos XV annos in recenti cadavere

cadavere humano ductum cysticum atque cholodochum ita distentos, qui facile admitterent digitum. Calculis vero debebatur valida illa amplificatio haud paucis, in vesicula generatis. Aliquot eorum in ductu adhuc hærebant, nucis avellanæ magnitudinem æquantes, molles tamen, et ductus se aliquo modo accommodantes. Erat autem ductus hepaticus de more constitutus.

ALTERA quam tecum, clarissime *Mortimere*, et si ita videatur, cum omnibus communicare placet, observatio de gibboso sterno agit, ab externa demum vi et incauta tractatione, non ab ipsa natura deformi configuratione producta. Non unica sed repetitis in diversis cadaverculis observationibus pectus perspexi præter omnem consuetudinem configuratum. Præ reliquis deforme erat pectus infantis octo hebdomadum, sequentem in modum: valde prominebat os pectoris gibbosum, quod ita a lateribus erat pressum, uti vix recederet a sellæ equinæ figura. Costarum supremarum duabus vel tribus exceptis, partes anteriores intropressæ conspiciebantur intra pectus ab utroque latere, plures tamen sinistri lateris quam dextri, ubi debiles sunt valde atque molles, et cum cartilaginibus sterni committuntur. Et in primis cartilagines excavatam extus referebant figuram. Atque ita fere diffractæ adparebant costarum aliquot. Una tamen præ altera exilibus intervallis erat magis intropressa. Aperto demum pectore plures vidi costas, cavum pectoris versus gibbosas; quarum cartilagine tuberculis suis quasi nodo æ factæ erant, ideoque non parum contulerunt ad augustandum præter morem pectoris cavum. Unde facile erit cuique ad intelligendam

inrantum

infantum phthisin, qua miseri illi ita deformati vitam amiserunt. Id porro pulmones, pleuræ circumcirca adnati atque infarcti, quales tunc reperi, satis confirmarunt. Cogitando inquirens in magni vitii hujus, aliquoties jam in dissecandis infantibus a me observati, et quod in vivis etiam animadverti, causam, et sedulo contemplando pectus hocce deforme, atque comparando illud cum annotationibus meis, ex aliorum cadaverculorum similem in modum vitiatorum sectionibus desumtis, in veram tandem tantæ deformitatis et tam noxiæ causam incidi. Infantum scilicet curatricibus omnem hanc culpam, aio, esse adscribendam. Non satis enim cognita est iis structura tenellorum corpusculorum plastica: nec debite perpendent lusus omnes, quibus vel placare morosulos, aut gesticulatione vel saltatione exhilarare vivaciores infantulos conantur, unde diversas excogitant tractationes. Noxia præ aliis ea est, quando sinistræ manui suæ nates infantis imponunt, et antrorsum ita inclinatum paulum infantis truncum dextra sua, pectori applicata, expansis digitis sustinent, atque ita subinde miserum corpusculum in altum tollunt, atque deorsum labens illud pondus omne manu sustinent dextra. Eo enim haud raro fit, uti suffultæ manus vestigia tenello pectori, et vi facile cedenti imprimantur. Antequam in dictam mox deformitatis illius causam inciderem, ad costarum foveas aliquot distinctas non attendi. Jam vero rite perpensis omnibus certo comperi, esse illas depressiones seu foveas quinque curatricis, seu magis deformatricis, digitorum vestigia, pectori infantis tandem impressa. Mea enim applicata pectori infantis manus dextra diductis pauxillum digitis exacte respondebat depressionibus illis: quarum

quatuor

quatuor erant in ſiniſtro pectore pro digitis, quinta vero eademque maxima dextrum deformabat pectus, pollicem recipiens. Quam itaque perverſus ſit ille, et deteſtandus tenellos infantes tractandi mos, ſatis ille frequens, ex ſupra dictis facile patebit, ſpero, cuique. Si vero ad illos perveniat hæc obſervatio, quod valde optarem, qui infantum curas gerunt, plures, puto, a vitio illo immunes præſtari in poſterum poterunt homines, ne prima ætate male tractati hoc vel alio modo non minus cauto, vel defigurentur; vel et tabe, vel alio morbo inde orto conſumantur. Simillimam narratæ obſervationem feci nupera hyeme in puella duorum annorum. Et uti jam monui in vivis etiam corporibus animadverti ſimilia. Cum *Rachitide* cæteroquin minime confundenda eſt deformitas iſta.

Dabam Caſſellis Jan. 31. 1747.

Joh. Jac. Huber.

III. *The Operation of* Lithotomy *on* Women, *by Monſ.* le Cat. *M.D. & F.R.S.*

Tranſlated from the French *by* T. S.

Read April 6. 1749.

THE lateral Way of cutting for the Stone, which I have uſed on Men ſince 1732, naturally led me, in the Year 1735, to cut the Widow *Neel*, a Farmer near *Yvetot* in the *Pais de Caux* in the ſame manner, as has been ſeen in the Obſervation. In this Operation the common grooved Staff ſerved me as a Director; and having

made